

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Methodus S. Ignatii De Loyola Ducens Animam ad Perfectionem per Exercitia Spiritualia

Vatier, Antoine

Dilingæ, 1689

II. De Incarnatione Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60263)

rima quae vitae ærumnas, & calamitates exhibet. Et quid his omnibus significatur, quàm si quidem similes ei fieri velimus, necesse fore, ut huic virtutum triadi integrè, omnique operæ studeamus?

Meditatio.

De Incarnatione Christi.

Oratio præparatoria consueta.

I. PRÆLUDIUM. Cùm illuxisset tandem dies illa, quâ hominem DEUS induere decreverat, misit æternus Pater Gabrielem ad Sanctissimam Virginem, ut ab ipsa consensum impetraret necessariû promissi Messia conceptui. Obsequitur Divinis jussis Cœlestis hic Legatus, seseque cum ingenti coram Reginâ jam suâ sistit reverentiâ, salutatur eo, quem divinitus acceperat, modo, nuntiat, eam futuram DEI Matrem, idque ut absque Virginitatis jactura contingat, fore Divini scilicet Spiritûs obumbraturi prodigiû. Tum de adoranda nascituræ prolis majestate Virgineam Matrem edocet, miram insuper cognatæ Elisabethæ fœcunditatem revelat, ut exemplo nimirum domesticò confirmet, non esse impossibile apud DEUM omne verbum. Virgo acceptò hoc Divini partus nunciò, in sinu se nihilum recondens, acquiescit Divinæ circa se

se voluntati, illoque ipso momento Divinus Spiritus ex purissimo ejus sanguine Divini infantis format corpusculum, & quatenus creavit, hoc ipso temporis puncto infundit animam, totique jam homini æternum VERBUM admirandæ illius unionis vinculo se conjungit, mansurum pro aliorum infantum more novem mensium spatio in sanctissimæ Matris suæ visceribus. Quidquid verò in thesauris suis Divina Majestas pretiosum habuit, id in Puelli hujus effudit animam; unde & Divinæ Essentiæ beatam illam visionem, in ea jam perfectione habuit, qua modò exactis jam laboribus triumphans illam possidet.

II. PRÆLUDIUM. Ponam me, & spectabo in angusto cubiculi virginalis angulo, cum ingentiverecundia, & reverentia Divinam Matrem, Cœlesti Nuntio colloquentem.

III. PRÆLUDIUM. Petere gratiam intelligendi probè, tenerè diligendi, & sincerè exequendi perfectam Obedientiam, profundam humilitatem, & patientem Paupertatem, imitationis, & amoris Redemptoris mei studio; qui, cum Rex & Dominus meus sit, ab ipso Incarnationis tempore ideo illas amplexus est, ut earum mihi amorem persuaderet efficacius,

I. PUNCTUM.

Obedientia Filij DEI.

Consideranda.

Perpende incarnati Filij DEI admirabilem obedientiam. 1. Obedivit æterno Patri suo, ab ipso vitæ suæ initio, ipso conceptus videlicet sui momento, quo amplecti jam capit, quidquid æternus Pater de redimendo humano genere statuerat, & ad omne se imperium, quantumcunque futurum esset difficile, se obtulit. 2. Accuratâ diligentîâ, quamdiu vixit, leges illas, quas universæ rerum naturæ Auctor Parens tulerat, observavit. 3. Novem integris mensibus arctam non recusat Uteri Materni captivitatem. 4. Agit, quidquid agendum æternus Pater præscripsit, & ab omnibus, quæ Paternæ voluntatis nutu intelligebat sibi vitanda, solerter abstinuit: usque adeo, ut pro Matris suæ Sanctissimæ libitu geri se suâque sustineat.

Affectus.

1. O te gloriosam deinceps obedientiam, quæ obsequentem legibus tuis DEUM sortita es! 2. Quis non honoris loco posthac habiturus est, tuis se juribus cum DEO obediente subdere? 3. O si obedire tunc cepissem, cum vivere incepi! O si momentum vitæ nullum abiisset, quo

quo non obedivissem, uti debui! 4. Domine Virtutum obedientissime, hanc mihi virtutem indulge, tibi tam amatam, ut vitam illi omnem consecraveris, à primo jam momento ad ultimum usque spiritum ex ejus legibus omnes tuos actus moderatus. 5. Ah! quàm à tuî, mi JESU, imitatione procul adhuc abeo, qui ad pueriles solum molestias indignis motibus concutior, cum tu à primo vitæ tuæ exordio novem mensium bene longo tempore in obedientie carcere, lubens volensque, perseveres. 6. Peritè, ô Divine Magister, me instruis, nihil esse salutis meæ convenientius, quàm omnem Creatoris mei voluntatem amplecti.

II. PUNCTUM.

Humilitas Filij DEI.

Consideranda.

En tibi profunditatem, & ad usque nihilum de missionem supremi Regis nostri. 1. Non recusat habere corpus longè ac alij infantuli solent, minus; cum & formatum illud, & animatum in ipsa statim conceptione fuerit. 2. Ultra se gloriâ illâ spoliavit, quæ Sanctissimo Ejus Corpori ob Animæ, cum qua conjunctum erat, beatitudinem debebatur. 3. Nihil quoad corporis sui vitam peculiare admittere voluit. Nam

T 5

quòd

quòd insueto quodam modo conceptus sit, voluisse videtur, vel Matris suæ, vel etiam virginæ puritatis, quam hoc in puncto humilitati prætulit, honori concedere. 4. Novem mensibus materni uteri carcerem pati voluit, longe illo, quem alij ratiõis usu destituti ibi sustinent, graviolem. 5. Matri suæ modestissimè obsequitur, neque impedimenti quidquam obijcit, quin circumferre se infantulum, quòd lubet, possit. 6. Paupere cum parentibus suis utitur domicilio. 7. Cum humillimæ conditionis hominibus conversari non dedignatur. 8. Servit quodammodo illis, qui Matri suæ, & Nutricio Josepho servant. 9. Ignotus est, si quinque aut sex personas dempseris, toti mundo. Primis, quibus in utero gestabatur, mensibus ita in universo erat, ac si non esset; postea verò cum apparere paulatim in publico cæpisset, habebatur pro infante nullius pretij, aut dignitatis, concepto in cas, in quas viles terræ filij, miserias.

Affectus.

1. Eja cæci honorum aucupes huc ad Regem vestrum properate, & discite, in eo honorem vestrum versari, ut contemni desideretis. Parùm ille, imò nihil, illam ambivit gloriam, quam humanæ laudes conferunt, qui illam ultro dimisit, quam DEUS debuit. 2. Fuge, si qui-

dem diligis, quem contemplaris, Principem, fugeranos & fallaces honorum titulos, quando ille non vanum aliquem, sed debitum sibi jure optimo honorem, respuit. 3. Ut quid infelix mancipium ambitus tui, huic passioni tuæ, hoc est, impudenti Tyranno servies; cum probe jam intelligas, quàm gloriose Rex tuus, à primo vitæ suæ initio, per omne reliquum, quod exegit, tempus illam domuerit? 4. Ne venare illum, qui tibi nullo debetur titulo, honorem; sed neque illum admitte, quem mereris; nisi DEO probari intelligas, ut honoreris. 5. Ecquid verò hoc in negotio fecisti hactenus? quid, ut fecisses, modò desideras? quid tandem deinceps doceris agere? Itane gratis, & incassum abeat illud, quod Incarnatus DEI Filius præire tibi voluit, exemplum? Id certè, nisi in salutis tuæ converteris instrumentum, ad damnationem tuam serviet. 6. Disce, ò anima mea! in quo vera hominis versetur gloria: non in eo certè ut magnus oculis hominum appareat, sed ut ignotus lateat, & cum DEO suo solus habitet. 7. Tantum tibi non est generosi spiritus, ut unius momenti spatio te humilies; & magnus ille DEUS Redemptor tuus, quamdiu nobiscum adhuc mortalis conversatus est, immensitatem gloriæ suæ, quæ jure sanè irrefragabili

gabili ei debebatur, ignotam esse voluit, & voluit in nihilo latere tenebris.

III. P U N C T U M.

Paupertas Filij DEI.

Consideranda.

Contemplare paupertatem Regis Coelorum
 1. Usum dominij illius sibi omnem interdixit, quo post æternum Patrem supremus Univerſi Princeps pollebat in omnia. 2. Contentus Virginis uteri hospitio, & sanguine, quantum illi Virginæ Mater impertiri voluit, idque contenta plenissima ad DEI voluntatem submissione. 3. Deliciis illis ultrò se abdicat, quæ Carni sanctissimæ propter Animæ beatitudinem debentur. 4. Et Mater, & Parens nutricius, & quotquot habuit familiaribus sibi notos, pauperes erant. 5. Carceris sui, cum in materno lateret utero, difficultates æquanimiter tolerat. Hæc dum consideras, internos illos Sacratissimæ hujus Animæ actus intueri, quibus debemus hanc virtutum, quæ palàm apparent, exempla.

Affectus.

1. Ingens thesaurus est paupertas, quæ in quidem caduca homini bona eripit, ut tamen DEUM eidem offerat possidendum. 2. O quàm JESUS est opulentus, cum Divinos in se thesaurus

sauros contineat, quamvis contemnat, ac respiciat, quidquid extra DEUM est. 3. Necessariis contentum vivere, & DEI circa se dispositioni acquiescere, sanè hoc est esse divitem. 4. Intellige tandem, ô anima mea, quibus ad voluptatem viis, modisque fas tibi sit contendere. Quid enim? Ubi nam rationi tu reperies contentaneas, quibus affici te fas sit, delicias, quando debitam Corpori suo beatitudinem Salvator tuus admittere noluit, nisi mortis acerbissimæ comparatam pretio. 5. Pati jucundum tibi esto, & pati eâ mentis erectæ lætitiâ, quâ suo in carcere Divinus infans delituit.

Colloquium instituum cum JESU Magistro, & Rege meo, adorando ejus perfectiones, delectando meas imperfectiones, veniamque rogando, quòd neglectâ ejus salutari instructione regias ipsius virtutes tam segniter amulatus sim. Auxilium dein supplex petam, quòd ipsius exemplo posthac meliùs proficere, & me ad tantarum virtutum splendorem accuratiùs componere valeam. Denique me totum ipsi consecrabo, & jam nunc incipiam.

Compendium Meditationis.

De Incarnatione Christi.

I. PÆLUDIUM. Angelus Virgini conceptum
Filij

Filij DEI, Divini Spiritûs operâ perficiendum nunciat; & impetrato consensu Matris, Spiritus Sanctus illicò ex purissimo ejus sanguine corpusculum efformat, animâ inque infundit, & utrique Divinum se VERBUM unit. Manet deinceps infantulus novem mensium solenni spatio in maternis visceribus, & pro cæterorum hominum indole sensim crescit.

II. PRÆLUDIUM. Collocatus in angulo virginalis cubiculi cum decente reverentia spectabo, quæ fiunt.

III. PRÆLUDIUM. Gratiam petam cognoscendi, amandi, & exercendi Obedientiam, Humilitatem, & Paupertatem Domini mei.

I. PUNCTUM. Obedit æternus DEI Filius Paternis imperiis. 2. Obedit etiam naturæ legibus, cum paulatim pro aliorum hominum more crescat. 3. Carcerem, in quo tantisper jubetur delitescere, lubens acceptat. 4. Circumferri se pro Matris arbitrio quaquaversum tolerat.

II. PUNCTUM. In eo se humiliat, quod corpusculum assumat minus, quam alij infantules soleant. 2. Quod se gloriâ corpori huic suo debitâ sponte privet. 3. Quod nihil circa corporis habitum particulare passus sit accidere. 4. Quod se in carcere Materno novem ipsos

ritates detinuerit. 5. Quòd in omnibus Mater se voluntati lubens commiserit. 6. Quòd diversorium habere voluerit pauperculum. 7. Neque ditiores admiserit in familiaritatem. 8. Quòd, antequam nasceretur, jam servierit. 9. Quòd latuerit omnibus propemodum incognitus.

III. PUNCTUM. Dominio actuali, quod in omnia exercere poterat, ultro se abdicat. 2. Rebus non utitur aliis, quàm quas precario quasi à Matre sua sanctissima accipit. 3. Commoditates, corpori suo debitas, penitus recusat. 4. Coabitat egenis.

Colloquium fiet, adorando Divini Regis mei perfectiones, detestando imperfectiones meas, & supplicando denique, ut cum Ejus Divina gratia ex pretiosis vitæ Ejus exemplis proficiam.

Meditatio

De Nativitate Christi.

I. PRÆLUDIUM. Cùm ad finem properarent novem illi menses, quibus illibata Mater Divinam prolem gestabat in utero, Cæsaris Augusti edictum quoddam prodiit, quo jubebantur subditi in sua quisque patria censerì. Id quod cum ad S. Josephum, Spontamque ejus sanctissimam pertineret, debebant in Bethlechem civitatem